

Finnish
The Perfection
57-0419

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Täydellisyys

Jeffersonville, IN, USA

19.4.1957

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

No niin, katsokaa tänne.

*Jeesuksen Nimen edessä polvistuen,
Langeten Hänen jalkojensa juureen,
Kuninkaiden Kuninkaaksi me kruunaamme Hänet,
Kun meidän matkamme on kuljettu.
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen! (Oi kuinka suloinen!)
Maailman toivo ja Taivaan ilo;
Kallis Nimi, (Kuinka suloinen!)
Maailman toivo ja Taivaan ilo.*

¹¹⁶ Muistakaa nyt, Nevillen kvartetti-kuoron lähetys on radiossa aamulla, WLRP kanavalla, kello yhdeksältä. Ja veli Strickerin ohjelma tulee kello yhdeksän neljäkymmentäviisi sunnuntaiaamuna. Nauhoitin juuri ääninauhan hänelle tänä iltapäivänä koskien ylösnousemusta.

¹¹⁷ Ja nyt, kunnes me jälleen kohtaamme, Herran siunaukset olkoon teidän kanssanne, kun me kumarramme päämme. Ja aion pyytää hyvää ystävääni ja veljeäni, veli Palmeria, Maconista Georgiasta, jos hän tulisi päästämään tämän kuulijakunnan pois rukouksella, kun me rukoilemme. Veli Palmer.

Täydellisyys

¹ On ilo olla täällä palvomassa yhdessä teidän kanssanne. Ja nyt juuri ennen sanomaa, minulla on tänä iltana hyvä ystäväni täällä puhujalavalla, tohtori Lee Vayle, Ensimmäisestä Baptisti seurakunnasta, Limasta, Ohiota, joka oli yksi sponsoreistani Liman kokouksissa. Kysyin häneltä hänen ollessaan tulossa tänne tänä iltana, puhuisiko hän muutaman sanan seurakunnalle, ehkä koskien Liman kokouksia, muutaman seuraavan minuutin ajan. Ja olen iloinen... onnellinen esitellessäni teille tänä iltana tohtori Lee Vaylen, toisen baptistin jolla on Pyhä Henki.

[Veli Lee Vayle puhuu neljätoista minuuttia, todistaen monien ihmisten parantumisesta–Toim.]

² Aamen. Jumala siunatkoon teitä, veli Vaylea myöskin.

³ Tämä kaikki oli aika vahvaa baptisti pastorilta, eikö ollutkin? Me olemme onnellisia siitä että meillä on veli Vayle kanssamme. Ja ovet ovat varmasti avoimet hänelle tulla takaisin ja vierailla luonamme koska tahansa hän vain voi. Ja nyt, tänä iltana... Huomenillalla on aiheenamme Herran Jeesuksen Kristuksen ”Hautaaminen.”

⁴ Sunnuntaiaamuna on auringonnousu kokous kello kuudelta. Ja uskon, että tämä veli on ilmoittanut kokousten jatkumisesta. No niin, rukoilkaamme hetkinen.

⁵ Siunattu Herra, Sinun Sanasi on Totuus, ja me olemme kiitollisia miehistä, jotka käsittelevät Sitä pelottomasti jakaessaan Sen ihmisille. Ja kun avaamme Raamattumme tänä iltana tai käännämme Sen sivuja, voikoon siunattu Pyhä Henki tulla ja avata Sanan meidän ymmärryksellemme. Jeesuksen Kristuksen kautta me pyydämme sitä. Aamen.

⁶ Tänä suurena iltana, kun me vietämme siunatun Herramme ristiinnaulitsemispäivää, haluaisin lukea tänä iltana Hänen Omilta kalliilta huuliltaan tulleita Sanoja, jotka Hän on kirjoittanut Kirjaansa. Matteuksen evankeliumin 4. luvussa ja sen 47. ja 48. jakeessa, me lueimme näin:

Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.

⁷ Ja tänä iltana paljastimme että aiomme puhua aiheesta ”Täydellisyys.” No niin, me... Se näyttää hyvin oudolta valinnalta tekstiksi meidän Herramme ristiinnaulitsemisen yönä. Mutta ehkäpä te tänään olette kuunnelleet radiota ja kuulleet monia sanomia ja saarnaajia, kuinka he esittivät tuon suuren hirvittävän päivän, kun meidän Herramme kuoli maailman syntien puolesta. Niinpä olen valinnut vähän erilaisen tavan tänä iltana päästäkseni siihen, jotta se olisi hieman erilaista ja voisi virkistää teitä. Voikoon siunattu Pyhä Henki innoittaa Sanan nyt, kun yritämme tuoda Sen esille.

⁸ Jumala vaatii täydellisyyttä. Haluamme pitää sen mielessämme, ettei ole mitään puolinaista, mikä voisi mennä Jumalan Läsnäoloon. Kaiken täytyy olla täydellistä, meidän palvontamme niin kuin kaiken muunkin.

⁹ No niin, Eedenin puutarhassa... Jumalalla oli Aadam ja Eeva puutarhassa ja he tekivät syntiä ja rikkoivat Jumalan lakia tekemällä syntiä, olemalla tottelemattomia. Ja kun tuo rikkomus tulee, tottelemattomuus on lain rikkomus. Jumalalla joka on Pyhä, väärentämätön pyhyys, on laki. Tuon lain vuoksi mikään epäpyhä ei voi koskaan seistä Hänen Läsnäolossaan. Niinpä jos synti tuli maailmaan rikkomuksen kautta, silloin synti täytyy käsitellä, ennen kuin syntinen voi koskaan seistä Jumalan Läsnäolossa.

¹⁰ Nyt jos ei ole mitään lakia, silloin ei ole mitään oikeudenmukaisuuttakaan. Mutta laki vaatii... Tai oikeudenmukaisuus vaatii lain. Ja laki, kun siitä haetaan ratkaisua, tuo esiin oikeudenmukaisuuden.

¹¹ Lain kautta ei mikään liha voi pelastua. Laki ei voi pelastaa meitä. Laki on vain asia joka laittoi meidät vankilaan, mutta siinä ei ole pelastavaa voimaa. Laki vain osoitti meille että me olimme syntisiä ja se tuomitsi meidät. Se on lain tehtävä. Sen tehtävänä on tuoda tuomio tai osoittaa teille missä teidän virheenne on. Niinpä laki itsessään ei voinut pelastaa. Se pystyi ainoastaan syyttämään.

sairaat. Ja me teemme sen yhdessä, Sinun uskovaistesi joukkona tänä iltana. Sinä sanoit: ”Missä tahansa kaksi tai kolme on koolla, siellä Minä tulen olemaan heidän keskellensä.” Ja me pyydämme armoa heille, että Sinun armosi voi nyt koskettaa heidän sielujensa syvyyttä, että jokin tulee ankkuroitumaan syvälle sinne, että he tulevat tietämään, että Kristus on täällä ja on puhunut heille sanoen: ”Lapseni, Minä kannoin sinun sairautesi Golgatalla. Heitä nyt vain kaikki huolesi Minun päälleni, sillä Minä pidän sinusta huolen.” Ja voikoot he kaikki olla täysin parannettuja, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹¹³ Ja kun he nyt istuutuvat alas, laskekoon joku lähellä oleva kätensä heidän päälleen, joku joka rukoili heidän puolestaan. Raamattu sanoo: ”He laskevat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveeksi.” Herra siunatkoon teitä.

¹¹⁴ Jos en ole erehtynyt, enkö näekin miehen joka parantui täällä pari päivää sitten, tai pari sunnuntaita sitten, joka oli kuuro tai jotain vikaa korvissa? Näen sinun nauttivan kokouksesta tänä iltana. Kuuletko minua nyt hyvin? Se on hienoa. Ihmeellistä. Nousehan vain seisomaan hetkeksi. Kuinka moni muistaa hänen olleen täällä? Hän kulki rukousjonon lävitse, hänet tuotiin takaisin puhujalavalle ja Herra paransi hänet ja teki hänet terveeksi. Siunattu olkoon Herra! Kiitos todistuksestasi, veli. Se voisi tulla tusinalta ihmisiä. Mutta eikö Hän olekin ihmeellinen?

¹¹⁵ No niin, haluamme nähdä teidät aikaisin huomen iltana. Ja sitten varhain sunnuntaiaamuna, sunnuntaina iltapäivällä ja jos voitte tulla vielä takaisin sunnuntai-illan parantamiskokoukseen. Kunnes jälleen kohtaamme, voimmeko nousta ylös ja laulaa loppulaulumme: ”Jeesus Nimi ota myötäs”.

Jeesus Nimi ota myötäs,

Murheen ja surun lapsi;

Se on tuova iloa ja lohdutusta... (Kääntykää nyt ympäri ja kätelkää jokaista.)

Vie se kaikkialle, minne menetkin.

Kallis Nimi, (Kääntykää ympäri ja kätelkää.), Oi kuinka suloinen!

Maailman toivo ja Taivaan ilo;

Kallis Nimi, (kallis Nimi,) Oi kuinka suloinen!

Maailman toivo ja Taivaan ilo.

*Siellä sydämeeni Veri siveltiin;
Kunnia Hänen Nimelleen!*

¹⁰⁹ Nyt hiljaisesti, pääanne kumarrettuina. Te jotka olette pelastuneet, sanokaa: ”Oi...” Kohottakaa nyt kätenne.

*Oi, kallis Lähde, joka pelastaa synnistä!
Olen niin iloinen, että olen tullut sisälle;
Siellä Jeesus pelastaa minut ja pitää minut puhtaana;
Kunnia Hänen nimelleen!
Kunnia Hänen kalliille nimelleen!
Kunnia Hänen kalliille nimelleen!
Siellä sydämeeni Veri siveltiin;
Kunnia Hänen Nimelleen!*

¹¹⁰ Nyt laskien kätenne, pääanne kumarrettuina. Ajattelin juuri kuinka joku soitti hetki sitten ja sanoi joidenkin haluavan tulla muistetuksi tänä iltana rukouksessa heidän ruumiidensa tarpeiden puolesta. He eivät pääse tulemaan takaisin sunnuntai-illan suureen parantamiskokoukseen. Nousisitteko seisomaan, te jotka myös haluatte tulla muistetuksi tässä rukouksessa juuri nyt.

*... sydämeeni Veri...
Kunnia Hänen Nimelleen!
Kunnia...*

¹¹¹ No niin, pääanne kumarrettuina. ”Hän oli haavoitettu teidän rikkomustenne tähden, runneltu teidän pahojen tekojenne tähden; rangaistus oli Hänen päällensä, että teillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta te olette parannetut.”

Kunnia Hänen Nimelleen!

¹¹² Siunattu Isä, kun me juuri nyt lähestymme nöyrästi ristiä, missä armo ja laupeus löysi minut, sieltä Kirkas Aamutähti säteilee Valonsäteitään ympärillemme. Nämä sairaat seisovat Sinun Läsnaolossasi. He uskovat juuri nyt että he uskon kautta katselevat tuota haavoitettua selkää siellä. ”Ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.” Kaikkein Pyhin Isä, me tulemme tunnustaen uskomme, uskoen että Sinä parannat meidän sairaat ruumiimme, Herran Jeesuksen suuren sijaiskärsimisen kautta. Me rukoilemme uskonrukouksen näiden ihmisten puolesta jotka seisovat täällä, uskoen että Sinä lupasit parantaa

¹² Ja Jumalalla, ollakseen Pyhä ja oikeudenmukainen, täytyi myös olla syytös. Hänen täytyi syyttää syntistä, koska tuo syntinen oli astunut armon rajojen ylitse ja tullut lainrikkokajaksi. Sitten tuo asia täytyi käsitellä hänen kanssaan.

¹³ Jokaisessa laissa on rangaistus ja Jumalan lain rikkomisen rangaistus on kuolema. Sen täytyi osoittaa kuolema ihmiskunnalle, ja koko ihmiskunta on tämän lain rangaistuksen alainen.

¹⁴ Nyt kun Aadam ja Eeva olivat tehneet syntiä, ei ollut mitään tietä, ei muuta parannuskeinoa siihen, että he koskaan voisivat seistä Jumalan Läsnaolossa, kuin käsitellä tuo synti. Ja kukaan ihminen ei voi tehdä minkään tyyppistä syntiä, olipa se sitten kuinka pieni tai kuinka suuri, mutta tuo yksittäinen synti täytyy käsitellä, ennen kuin tuo joka teki sen, voi koskaan seistä Pyhän Jumalan Läsnaolossa.

¹⁵ Niinpä sen vuoksi, kun Aadam ja Eeva olivat tehneet syntiä ja rikkoneet lain, he olivat kuoleman alaisia. Ja laki täytyi panna täytäntöön; sen vuoksi koko ihmiskunta on asetettu kuolemanrangaistuksen alaiseksi. No niin, jos me nyt vain voimme keskittyä ajatuksissamme muutamaksi hetkeksi ja katsoa tätä suurta kuvaa ja muistaa, että jokainen ihminen täällä on sisällytetty tähän. Jokainen mies, nainen ja lapsi, on sisällytetty kuoleman rangaistukseen ihmiskunnan pään, Aadamin rikkomuksen tähden. Hänen rikkomuksensa vuoksi jokainen meistä sortui synnin uhriksi.

¹⁶ Ja synti täytyy käsitellä. Niinpä Jumala, suuressa äärettömyydessään ja rakkaudessaan... Lain tehtävä oli erottaa syntinen Luojastaan; sitten hän tulisi tuhotuksi ja täysin hävitetyksi, hänellä ei olisi mitään tapaa tulla takaisin, ellei tuota syntiä käsiteltäisi. Ja silloin on todella helppoa uskoa syntisen täydelliseen tuhoamiseen lopussa, sillä hän on täydellisesti, ikuisiksi ajoiksi erotettu Jumalan Läsnaolosta.

¹⁷ No niin, pankaa merkillä tämä synti. Ja kuinka Jumala, ollen oikeudenmukainen, eikä Hän voi olla mitään muuta kuin oikeudenmukainen, sillä Hän on kaiken oikeudenmukaisuuden lähde. Siksi Jumalalla ei ollut mitään muuta tehtävänä, kuin asettaa rangaistus tälle rikkomukselle. Ja tuo rangaistus oli kuolema, sillä Hän oli sanonut: ”Sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.” No niin, se on synkkä kuva, joka meillä on tässä.

¹⁸ Mutta sitten jos me menemme taaksepäin hiukan pidemmälle, me löydämme Jumalan ominaisuudet. Raamattu kertoo selvästi meille, että Jumala on rakkaus. Mutta kuitenkin, ollen rakkaus, Hänen täytyy myös olla oikeudenmukainen. Niinpä rakkaus ei tarkoita vain asiaa, jota voidaan pitää lemmikkinä ja jonka kanssa voidaan leikkiä. Rakkaus on Jumalan oikeudenmukaisuus.

¹⁹ No niin, kun Jumala näki, että Hänen lapsensa olivat rikkoneet Hänen lakinsa ja että heidän täytyi kuolemalla kuolla, silloin ylin rakkaus astui esiin tehdäkseen tien. Sillä Jumala näki, että nuo lapset tulisivat kerta kaikkiaan täydellisesti pois pyyhkäistyiksi Hänen Läsnäolostaan. Mitään muuta ei ollut tehtävänä, sillä he olivat rikkoneet Hänen lakiaan, ja Hänen lakinsa rangaistus oli kuolema.

²⁰ Ja silloin Jumalan rakkaus tuli julki Hänen alamaisiaan kohtaan. Ja kun Jumalallinen rakkaus on julkituotu, silloin ylin armo vaikuttaa rakkauden kohteeseen. Ja Jumala ennaltatietämisensä kautta, kun Hän rakasti ihmiskuntaa niin paljon; rangaistuksen alaisenakin, sai aikaan sijaiskuoleman Eedenin puutarhassa. Se oli, että Hän otti korvikkeeksi viattoman olennon, pienen karitsan, joka ei tuntenut syntiä, ja se toimi sijaisena kuollakseen syyllisen syntisen puolesta. Se oli teurastettu karitsa, ylläpitämään Hänen alamaisten elämää.

²¹ Kautta koko Vanhan Testamentin he uhrasivat karitsojen ja vuohien, lampaiden, härkien ja hiehojen verta, sijaiskuolemana. Mutta koko Jumalan suuressa taloudessa, Hänen mielensä taustalla oli todellinen Uhri, joka oli tulossa. Nuo olivat vain varjoja todellisesta kohteesta ja todellinen kohde oli Hänen ainosyntinen Poikansa. Kaikki nuo karitsat jotka kuolivat, olivat vain varjoja. Ja varjo on ainoastaan kohteen negatiivinen puoli. Kaikki ne vain puhuivat tulossa olevasta Golgatasta.

²² Nyt saadaksemme kuvan tästä kääntäkäämme Raamattumme Heprealaiskirjeeseen ja katsokaamme sieltä, mitä Paavali, suuri apostoli sanoo, yrittäessään erotella nämä asiat meille. Heprealaiskirjeen 10. luvussa me luemme näin...

²³ Ja minä yksinkertaisesti rakastan Sanaa. Sana on Totuus. Haluan lukea Sitä seurakuntani edessä, koska tiedän, että tulen seisomaan tuomiolla heidän kanssaan. Ja minun on tehtävä tili. Niinpä jos tuon Sen

¹⁰⁵ Ja Isä Jumala, rukoilin että nämä... uskon että ehkä nämä ovat ainoat kolme tässä rakennuksessa, joista tuntuu, että heidän täytyy tunnustaa väärintekonsa. Mutta he ovat tulleet kaikkiriittävää tietä, ristin tietä. Anna heille anteeksi, Herra ja siunaa heitä. He seisovat täällä tänä iltana kuten Sinä seisoit heidän puolestaan Pilatuksen tuomiosalissa. Niinkuin Sinä seisoit heidän puolestaan Taivaan ja maan välissä, kun aurinko laski eikä kuu antanut valoaan, ja temppelin esirippu revittiin ylhäältä alas. Rukoilen, Jumala, että Sinä siunaat heitä ja annat heille Sinun armostasi ja puhdistat heidät Sinun Verelläsi. Kasta heidät Sinun pyhittäväällä voimallasi Oman Poikasi, Jeesuksen Kristuksen Ruumiiseen. Silloin he ovat varjeltuja ajassa ja iankaikkisuudessa.

¹⁰⁶ Siunaa myös muita, joista tuntuu että heillä on asiat kunnossa, että he ovat jo täyttäneet tämän ja tehneet niin. Rukoilen tätä siunausta heille Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹⁰⁷ Jumala siunatkoon teitä. Ja te jotka seisotte lähellä näitä, jotka nousivat ylös, ojentakaa kätenne ja kätelkää jotakuta heistä ja sanokaa: ”Herra siunatkoon sinua.” Sillä tavalla, yhteyden merkinä.

¹⁰⁸ Me olemme nyt vähän myöhässä kokouksessamme. Kuinka moni rakastaa Herraa Jeesusta, kohottakaa kätenne? Mietin nyt hiljaisuudessa, tai vain niin hiljaa kuin voimme, muistaessamme Häntä, Joka on kaikkialla läsnäoleva, joka on täällä tänä iltana. Jos me voisimme laulaa pehmeästi.

*Siellä ristillä, missä Pelastajani kuoli,
Siellä puhdistusta synnistä huusin;
Siellä sydämeeni (kun te täytitte vaatimuksen, laitoitte kätenne
Sen ylle), siellä sydämeeni Veri siveltiin.
Oi Kunnia Hänen Nimelleen!*

Laulakaamme nyt pehmeästi, kun me kumarramme päämme Hänelle.

*Siellä ristillä missä Pelastajani kuoli,
Siellä puhdistusta synnistä huusin;
Siellä sydämeeni Veri siveltiin;
Kunnia Hänen Nimelleen!
Kunnia Hänen Nimelleen, (kallis Nimi!)
Kunnia Hänen kalliille Nimelleen!*

maailman). Minä vain puhuisin Hänelle ja kaksitoista legioonaa Enkeleitä olisi aivan Minun käytettävissäni.” Hän olisi voinut tehdä sen. Mutta Hän seiso i siellä, lempeänä ja nöyränä, ottaakseen sinun kuolemasi ja sinun syntisi.

¹⁰¹ Olisitteko tarpeeksi kiitollisia tuosta Uhrista tänä iltana, te jotka tarvitsette sitä ja jotka tarvitsette Jumalan siunauksia, nousisitteko seisomaan tätä rukousta varten? Nouskaa vain seisomaan, te jotka haluatte tulla muistetuksi tässä rukouksessa, sanoen: ”Jumala, ole minulle armollinen. Olen syyllinen; olen tehnyt asioita väärin ja haluan nyt vastaanottaa armahdukseni Kristuksen Jeesuksen kautta.” Nousisitteko seisomaan tänä hetkenä? Jumala siunatkoon sinua, nuori rouva. Se on rohkeutta. Jääkää vain seisomaan sinne.

¹⁰² Tarkoitatteko kertoa minulle, että te kohotitte kätenne, ettekä kuitenkaan ole tarpeeksi vilpittömiä noustaksenne seisomaan? Mitä hyötyä Evankeliumista on koskaan ollut teille? Oi, sellaista seurakunnan kanssa leikkimistä, Jumalan kanssa leikkimistä. Hetki on pian käsillä, eräänä näistä päivistä atomipommi on iskevä jonnekin tänne yhteen näistä suurista ruutitehtaista. Silloin ei tule olemaan yhtä sekunnin murto-osaa aikaa ajatella tätä lävitse. Silloin tulee olemaan liian myöhäistä ja ehkä se on jo ennen seuraavaa Pääsiäistä, tai jopa tänä Pääsiäisenä. Ettekö nousisi seisomaan nyt, sanoen: ”Jumala, ole minulle syntiselle armollinen. Vastaanotan nyt Kristuksen Hänen Oman uhrinsa kautta, sovituksena minun synneistäni. Ja Hänen armostaan, ja yksin Hänen armostaan, minä... [Tyhjä kohta nauhalla-Toim.] ...pysyä Jumalan Läsnaolossa.” Tunnustatteko väärät tekonne? Hän joka kätkee syntinsä, ei tule menestymään. Hänet, joka tunnustaa syntinsä, armahdetaan. Se on teistä kiinni; Hän on katselemassa nyt.

¹⁰³ Nyt meidän siunattu Herramme, tänä iltana on seisomassa sopiva luku, kolme katuva s ielua, yksi mies ja kaksi naista.

¹⁰⁴ Herra, kun ajattelen Golgataa, kuinka tuo yksi oikealla puolellasi sanoi: ”Herra, muista minua kun tulet Valtakuntaasi”; toinen sanoi: ”Jos Sinä olet Se, anna meidän nähdä ihme, päästä meidät ristiltä ja pelasta Itsesi.” Ja toinen sanoi: ”Jumala, ole minulle armollinen.” Ja Sinun pääsi kääntyi oikealle puolellesi ja Sinä sanoit: ”Tänä päivänä sinä tulet olemaan Minun kanssani paratiisissa.” Mutta Sinä olit hiljaa toiselle, koska siellä ei ollut katumusta.

Sanasta, silloin en tule olemaan syyllinen; koska Se on Sana, ja Jumala on vastuussa Sanastaan.

²⁴ Me näemme tänä päivänä niin paljon evankelistoja ja niin edelleen, rakentamista persoonallisuuksien ympärille. Oi, se on häpeällinen asia. Me huomaamme sen käydessämme seurakunnissa. Kun me menemme johonkin seurakuntaan, me löydämme tietyn pastorin jolla on itsessään joku pieni omituinen tapa, hieman pientä mielenliikutusta. Jos panette merkillle, niin koko seurakunta ottaa tuon hengen. Jos hän on vähän tunteellinen, tai heilauttaa päätään, tai hänellä on jokin muu outo pieni asia niin koko seurakunta ottaa tuon asian itselleen. Ja meillä on tämän päivän moderneissa seurakunnissamme tunnekuohua ja pieniä senkaltaisia asioita; ja se on tullut sellaiseen sekaannukseen. Mutta oi, rakkaat veljeni, jos koskaan on ollut aika jolloin meidän pitäisi olla Sanassa, se on tänään!

²⁵ Näettekö, vihaisin seistä tuomiolla ja tietää, että minulla oli jokin häilyväinen ajatus jostain oudosta pienestä ilmestyksestä jolla johdin ihmisiä harhaan. En halua, että heillä on minun henkeni ja minun tekoni, vaan haluan, että heillä on Jumalan Henki Jumalan Sanasta; se tuottaa Totuuden.

²⁶ Niinpä tässä suuressa tilaisuudessa tänä iltana haluan lukea Jumalan iankaikkisesta Sanasta. No niin, me ymmärrämme, että laki oli ollut olemassa monia vuosia, mutta laki ei voinut koskaan ottaa pois syntiä. Kuten sanoin aiemmin, se oli vain vankila. Se oli tuo suuri salapoliisi, joka kertoi, mitä sinä olit tehnyt, mutta sillä ei ollut mitään keinoa vapauttaa sinua. Se laittoi sinut panttilainaamoon, mutta siellä ei ollut ketään Lunastajaa viedäkseen sinua ulos. Se vain vangitsi sinut antaen sinun tietää, että olit syntinen. Mutta huomатkaapa nyt Heprealaiskirjeen 10. luvussa, kun me luemme.

Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta...

²⁷ Muistakaa, se oli vain tulevan asian varjo. Varjo vain kertoo, että on olemassa jokin asia, joka aikaansaa varjon:

... tulevan varjo, ei itse asiain olemusta... (Huomатkaapa.)... asioiden... itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydelliseksi.

²⁸ No niin, alussa Jumala vaati täydellisyyttä. Jeesus, kun Hän tuli maan päälle, sanoi: ”Olkaa täydellisiä, kuten Jumala taivaassa on täydellinen.” Ja laki, ollen tulevien asioiden varjo, ei koskaan voinut tehdä palvojaa täydelliseksi. Käsitätkö tuon kuvan? Menkäämme siihen uudelleen voidaksemme olla varmoja, ettette menettäneet sitä. Jumala vaatii täydellistä pyhyyttä. Kukaan ei voi olla Hänen kaltaisensa pienenkään syntitahrin kanssa. Jeesus todisti saman asian ja sanoi: ”Olkaa täydelliset, aivan kuten Jumala taivaassa on täydellinen.”

²⁹ Ja Raamattu sanoo, että laki uhreineen ei voinut koskaan tehdä uhrin tuojaa täydelliseksi. Se oli vain osoitin. Jokavuotiset uhrit eivät koskaan voineet tehdä palvojaa täydelliseksi. Sen vuoksi ei kukaan lain tai varjojen alla, tai pitämällä lait, voinut olla täydellinen.

Sillä... (2. Jae) ...Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta?

³⁰ Jos olisi jotakin mitä minä voisin tehdä, tehdäkseni itsestäni täydellisen Jumalan Läsnäolossa, silloin Kristuksen ei olisi tarvinnut kuolla minun puolestani. Jos on yksikin asia, jonka te voitte tehdä, joka luettaisiin minkäänlaiseksi ansioksi Jumalan Läsnäolossa, silloin Kristus kuoli turhaan. Ei lain pitäminen, ei mitkään teidän lakiperäiset ajatuksenne, ei mikään teidän oma pyhyttenne, eivät ne asiat joita te lakkaatte tekemästä; lakkaatte valehtelemasta, lakkaatte varastamasta, lakkaatte tupakoimasta, lakkaatte käymästä elokuvissa, mikään ei voi tehdä sitä. Te olette yhä kadotettu. Seurakuntiin liittyminen, rituaalit, jumalanpalvelusmenot, kasteet, seurakunnan säännöt, uskontunnustusten lukeminen, rukousten lausumiset, kaikki nuo asiat eivät merkitse mitään. Te olette yhä kadotettuja. Te ette voi tehdä yhtäkään asiaa itsessänne, sillä te olette tuomion alla oleva syntinen. Eikä ole mitään tapaa teillä itsessänne, tai mitään oppia, tai mitään asiaa mitä te voisitte tehdä tai ajatella itse, mikä voitaisiin lukea ansioksi Jumalan Läsnäolossa, koska te olette syntinen alusta asti.

³¹ Ja Raamattu julistaa, että me olemme kaikki syntyneet synnissä, muodostuneet vääryydessä ja tulleet maailmaan puhuen valheita. Eikä Jumala voinut ottaa yhtä ihmistä kuolemaan toisen puolesta, koska toinen on aivan yhtä syyllinen kuin toinenkin. Tähän maailmaan syntynyt arkkipiispa on Jumalan Läsnäolossa aivan yhtä syyllinen, kuin

siunatkoon sinua, rouva. Aivan. Se on todellinen... Se on todellista. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, herra.

⁹⁶ Kohottaisiko joku muu kätensä, sanoen: ”Ole minulle armollinen, Jumala. Tiedän että tunnustan kristillisyyttä, mutta en elä sitä. Tiedän, etten elä sitä. Ja sydämessäni en ole todella oikeassa suhteessa Sinun kanssasi. Haluan olla yksi Jumalan valituista. Tunnen sydämessäni, että olen, mutta en ole koskaan asettanut syrjään niitä painoja jotka niin helposti kietovat minua. Haluan asettaa ne syrjään tänä iltana ja Jumalan armosta minä teen niin. Rukoile puolestani.” Kohottaisitko kätesi? Jumala siunatkoon sinua, rouva. Joku muu. Vain...?... me odotamme.

⁹⁷ Kun me nyt odotamme hiljaa, jokainen pääanne kumarrettuina rukouksessa, hyräilkäämme tätä nyt pehmeästi.

*On Lähde täytetty Verellä,
Immanuelin suonista,
Ja syntiset, jotka upottautuvat Hänen...
Pääsevät eroon kaikista syyllisyyden tahroista, pääsevät...*

⁹⁸ Ettekö ajattelisi sitä juuri nyt? Älkää yrittäkö itse pestä sitä pois. Kristus on käsissänne. Pilatus yritti sitä, tänä aamuna, noin kello kuudelta; mutta hänen kätensä ovat yhä veriset, veriset syyllisyydestä. Te tiedätte mitä hänelle tapahtui. Hän meni sinne Sveitsiin monta vuotta myöhemmin, menetti järkensä ja hukutti itsensä vesialtaaseen. Tänä aamuna Sveitsissä, sadat ihmiset tulevat katsomaan tuota näytelmää; sininen vesi pulppuaa ylös tuosta suuresta vesilammikosta. He tekevät sen joka vuosi. Se on vanha legenda, he sanovat että Jumala kielsi vettä puhdistamasta hänen käsiään.

⁹⁹ Veli, huolimatta siitä, kuinka monta kertaa sinut on kastettu, mitä tahansa sinä yrität tehdä, mikään muu ei tule puhdistamaan sinun käsiäsi kuin Kristuksen Veri. Jumala kielsi sitä. Ja tuo sininen vesi, näiden kahden tuhannen vuoden jälkeen yhä vieläkin pulppuaa. Jumala kieltää sitä. Sinun oma vanhurskautesi ei voi puhdistaa syntejäsi. Ei mikään muu kuin Jeesuksen Veri. Ajatelkaapa sitä nyt. Me tulemme rukoilemaan aivan hetkisen päästä.

¹⁰⁰ Voisinkohan kysyä teiltä jotain tänä iltana? Kun Hän seisoi siellä Pilatuksen tuomiosalissa tänä aamuna ja sanoi: ”Jos Valtakuntani olisi tästä maailmasta, voisin puhua Isälleni ja heti Hän lähettäisi Minulle kaksitoista legioonaa Enkeleitä (kun yksikin niistä voisi tuhota

⁹¹ Nouskaapa seisomaan Sveitsissä ja mainitkaa Arnold von Winkelriedin nimi, niin te näette kyynelien valuvan alas heidän poskiltaan. Miksi? Hän pelasti heidän maansa. Se oli suuri sankariteko. Se on harvinaista tänä päivänä, eikä sitä ole koskaan ylitetty tässä maailmassa.

⁹² Mutta oi, se oli pieni asia verrattuna siihen, mitä tapahtui eräänä päivänä! Kun Aadamin suku seisoj ja riivaajat olivat marssimassa sisään joka puolelta; profeetat olivat epäonnistuneet; laki oli epäonnistunut; härät ja uhrikaritsat olivat epäonnistuneet; ihmisen luonne oli epäonnistunut, niin kuin kaikki muukin. Ja Aadamin pieni suku seisoj lyötynä, riivaajia oli enemmän kuin heitä, oli taikauskoisuutta, sairautta ja tauteja. Silloin taivaasta astui Eräs joka sanoi: ”Tänä päivänä Minä kuolen Aadamin suvun puolesta.” Hän tuli alas maahan ja tuli lihaksi. Hän katsoi suoraan sinne, missä keihäitä oli sakeimmillaan. Koko ihmiskunnan synkin pelko oli kuolema, ja Hän otti kuoleman Rintaansa. Golgatalla Hän maksoi uhrin ja huusi: ”Tehkää tietä Vapaudelle!”

⁹³ Ja Hän huutaa Seurakunnallensa: ”Ottakaa tämä, minkä olen jättänyt teille, Minun Vereni ja Minun Henkeni, ja taistelkaa kaikella, mitä teillä on.” Me voimme voittaa tänä iltana Tämän kautta, ystävä. Te voitte ajaa saatanan ulos itsestänne. Jokainen vanha vihollinen joka on elämässänne, voidaan ajaa ulos Kristuksen Verellä ja Hengellä. Te voitte seistä täydellisinä Hänen Läsnäolossaan sillä Kristus valmisti tien.

⁹⁴ Voisitko tehdä sen verran, että kohottaisit kätesi Hänelle ja sanoisit: ”Anna minulle anteeksi”? Jumala siunatkoon sinua, veli. Onko joku muu? ”Ole minulle armollinen, Jumala. Minä tunnustan nyt väärät tekoni?”

⁹⁵ Onko täällä joitakin penseitä seurakuntalaisia, jotka ehkä käyvät seurakunnassa joka päivä, ja yrittävät olla niin hurskaita kuin vain voivat, mutta kuitenkin te tiedätte, että tuo huonotuulisuus ja välinpitämättömyys, itsekkyyt ja huonot tavat vievät teidät alas, niin ettei teillä ole voittoa? Haluaisitteko tulla tänä iltana Verellä puhdistetuiksi siitä kaikesta? ”Sillä palvoijalla, joka on kerran puhdistettu, ei ole enää tuntoa...” Haluaisitteko nostaa kätesi, sinä seurakuntalainen? Jumala siunatkoon sinua, rouva. Kohottakaa kätenne ja sanokaa: ”Veli Branham, muista minua rukouksessa.” Jumala

kaupungin alhaisin kapakassakävijä. Yksi ei voi tehdä sovittua toisen puolesta.

³² Sen vuoksi Hän otti eläimen, pienen karitsan viattoman elämän. Ja Vanhan Testamentin aikana laki oli, että kun ihminen teki syntiä, toi hän karitsan alttarille. Sanokaamme, että jos hän rikkoi mitä tahansa käskyistä, niin hän toi karitsan ja asetti sen alttarille. Hän asetti kätensä karitsan päälle ja tunnusti syntinsä, että hän oli väärässä ja tiesi olevansa syyllinen. Laki vaati kuoleman. Ja hän toi karitsan itsensä sijasta. Ja kun hän... Tuon pienen eläimen kurkku leikattiin ja se alkoi potkia pienillä sorkillaan ja määkiä. Jos olette koskaan nähneet karitsaa teurastettavan niin millainen säälittävä huuto se onkaan. Tuo pieni kaveri yrittää määkiä kun sen kaulavaltimo on viilletty. Se potkii ja vavahtelee, sitten se oikaisee itsensä, tärisee jälleen ja määkii taas. Veri pulppuaa, tahrien sen villan ja palvojan kädet.

³³ Ja kun palvoja käsitti tehneensä aviorikoksen, valehdelleensa, varastaneensa, olipa hän syyllinen mihin tahansa, jopa pahan ajattelemiseen tai mihin tahansa pieninpäänkin asiaan, hän oli syyllinen, koska se oli hänen luonteensa. Hän oli syyllinen ihminen, ei ehkä omasta halustaan, mutta luonteeltaan hän oli syyllinen. Ja hänen täytyi ymmärtää, että tämä pieni viaton karitsa kuoli hänen sijastaan ja hän oli pahoillaan tämän pienen olennon puolesta.

³⁴ Mutta lopulta kun karitsa oli kuollut, tuo sama ihminen karitsan verta käsissään käveli pois tuosta rakennuksesta sama halu sydämessään, joka hänellä oli alussakin. Miksi? Koska elämä, joka oli tuossa pienessä karitsassa... Elämä on veressä. Teidän elämänne on teidän veressänne. Me tiedämme sen. Ja tuo elämä karitsan veressä oli eläimen elämä. Sen vuoksi, kun sen verisolot oli rikottu ja elämä lähtenyt tuosta eläimestä, se ei voinut tulla takaisin palvojaan, koska tuo palvoja oli ihminen.

³⁵ Veri muodosti peitteen, mutta se ei voinut sovittaa täydellisesti; sillä ihminen lähti rakennuksesta tuon saman halun kanssa syntyin joka hänellä oli alun alkaenkin. Mutta tehdessään tämän hän katsoi eteenpäin aikaan, jolloin täydellinen Karitsa tulisi. Ja hän teki sen polttouhrilla, koska se oli ainoa tapa jonka hän tiesi.

³⁶ Niinpä te näette, että kun tuo veri virtasi ja elämä lähti eläimestä, tuo elämä ei voinut palata takaisin ihmiseen; sillä yksi oli eläin ja toinen oli ihminen; viaton eläin syyllistä ihmistä varten.

³⁷ Mutta oi, eräänä päivänä noin kaksi tuhatta vuotta sitten, Jumalan Karitsa syntyi pieneen seimeen Betlehemissä ja Hänet johdettiin teurastettavaksi kuin lammas. Noin tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten tänä iltapäivänä kello kolmelta, Hän kuoli. Tahraton, viaton Jumalan Karitsa riippui Golgatan ristillä ja kuoli jokaisen syntisen puolesta. Kun palvoja nyt tulee tämän Karitsan luokse uskon kautta... Ja tämä on erilainen Karitsa. Se ei ole sellainen Karitsa kuin tuo toinen oli.

³⁸ Yksikään ihminen ei voi tulla tämän Karitsan luokse, ellei Jumala häntä ensin vedä. Näettekö Jumalan ylimmän vallan? Oi, toivon, että tämä uppoaa nyt syvälle. Katsokaapa. Jumala tiesi, että Hänellä olisi lampaita tässä maailmassa. Hän tiesi, että Hänellä tulisi olemaan ihmisiä jotka Hän pelastaisi ja Hänen rakkautensa katsoi alas ja näki ne, jotka tulisivat pelastumaan. Sen vuoksi, ennalta tietämisen kautta Hän ennalta määräsi Seurakunnan ilman tahraa tai ryppyä kohtaamaan Hänet siellä toisella puolella. Ja jos Jumalan vaatimus oli Seurakunta, joka olisi ilman tahraa tai ryppyä, Hänellä täytyi olla jotain tehdäkseen se sellaiseksi. Hän ei voinut vaatia Omaa oikeudenmukaisuuttaan... Hänen lakinsa ei antanut Hänen vaatia sellaista asiaa, jos ei ollut mitään tapaa tehdä sitä sellaiseksi.

³⁹ Ja ihminen ei voi tehdä sitä itsessään. Hän on täydellisesti epäonnistunut. Jumala antoi meidän nähdä sen lain kautta, tuomareiden kautta ja kautta koko Vanhan Testamentin. Hän lähetti profeettoja, Hän lähetti vanhurskaita miehiä ja me näimme jokaisen heistä epäonnistuneen.

⁴⁰ Niinpä Jumala ylimmän armonsa kautta lähetti kirkkauden porteilta ainokaisen Poikansa ottamaan meidän paikkamme.

⁴¹ Muistakaa, jos Hän olisi käsenyt Rooman paavia ottamaan tuon paikan, hän ei olisi voinut tehdä sitä. Jos Hän olisi käsenyt Canterburyn arkkipiispaa ottamaan tuon paikan, hän ei olisi voinut tehdä sitä. Jos Hän olisi kutsunut maailman pyhimmän saarnaajan tai piispan, hän ei olisi voinut tehdä sitä. Hän olisi ollut aivan yhtä kauaksi hyljätty kuin Juudas Iskariot. Hän ei olisi voinut tehdä sitä, koska hän oli

Oikealla puolellani, varmastikin siellä on yksi. Häpeätkö syntejäsi? Häpeätkö sitä, mitä olet tehnyt?

⁸⁵ Maailma etsii sankareita tänä päivänä, ja sillä on sankareita, fyysisesti puhuen.

⁸⁶ Eräänä päivänä Sveitsissä, kun Sveitsin itsenäisyys oli vaakalaudalla, oli siellä pieni sveitsiläisten ryhmä kokoontuneena pellolle puolustamaan - puolustamaan kotejansa. Tulossa oleva suuri armeija oli liian vahva heille. Viholliset olivat kaikki koulutettuja, heillä oli suuret keihäät ja kilvet. Sveitsiläiset eivät voineet tehdä muuta kuin antautua. He olivat loukussa vuorta vasten. Silloin siellä astui esiin eräs sankari. Jonkun täytyi kuolla. Jos he häviäisivät taistelun...

⁸⁷ Heillä ei ollut mitään muuta kuin vanhoja sirppien teriä, kiviä ja keppejä, joilla taistella, kun taas tulossa oleva armeija näytti kuin rautamuurilta. Jos he häviäisivät, heidän suloiset pienet vaimonsa raiskattaisiin, heidän nuoret tyttärensä raiskattaisiin, heidän vauvansa tapettaisiin, heidän päänsä murskattaisiin. Heidän kotinsa olisivat menettyä, kaikki olisi menetetty.

⁸⁸ Silloin siellä oli mies, jonka nimi unohdetaan liian nopeasti, Arnold von Winkelried. Hän astui esiin ja sanoi: ”Sveitsin miehet, tänä päivänä minä annan henkeni Sveitsin puolesta. Tuolla vuoren toisella puolella on pieni valkoinen koti. Minulla on siellä vaimo ja kolme lasta odottamassa minua. Mutta he eivät enää koskaan tule näkemään minua, sillä tänä päivänä minä annan henkeni Sveitsin puolesta.”

⁸⁹ He sanoivat: ”Mitä sinä aiot tehdä, Arnold von Winkelried?”

Hän sanoi: ”Seuratkaa minua ja tehkää parhaanne sillä, mitä teillä on mukanne.”

⁹⁰ Ja hän katsoi yli tuon armeijan, kunnes löysi tiheimmässä olevat keihäät. Sitten hän kohotti kätensä ilmaan ja juoksi kohti tuota keihäsmuuria huutaen: ”Tehkää tietä vapaudelle! Tehkää tietä vapaudelle!” Sata keihästä kääntyi pysäyttämään hänen hyökkäyksensä; hän levitti kätensä ja kasasi ne rintaansa missä ne lävistivät hänet, ja hän kuoli noiden keihäiden kärkiin. Nuo sveitsiläiset seurasivat häntä nuijien ja keppien kanssa. Tuo suuri sankaruuden osoitus ajoi tuon armeijan pakoon ja sveitsiläiset löivät heidät ulos maasta. Eikä heillä ole koskaan ollut sotaa tuon päivän jälkeen.

⁸⁰ Te sanotte: ”Veli Branham, sitten kun voin lopettaa tupakoimisen, sitten kun voin lopettaa juomisen, sitten kun voin selvittää tämän asian, niin teen sen.” Oi, se ei koskaan tule tehdyksi oikein. Sinä et koskaan pysty tekemään sitä. Miksi et vain tule sellaisena kuin olet? Ja uskon kautta menet tuolle virralle, joka virtaa Hänen haavoistaan, silloin lunastava rakkaus tulee olemaan sinun puheenaiheesi siihen asti kunnes kuolet.

⁸¹ Miksi ottaa jokin korvike? Miksi yrittää tulla sisälle seurakunnan kautta? Miksi yrittää tulla sisälle lopettamalla juomisen tai valehtelemisen? Tulkaa täydellisyiden tietä. ”Yhden Uhrin kautta Hän on ainoa teknyt täydelliseksi ne jotka ovat pyhitetyt.”

⁸² ”Kuinka tulen pyhitetyksi?” Tunnustakaa syntinne Jeesuksen Veren Läsnaolossa; ja silloin tuo Elämä, joka tuli tuosta Verestä, palaa takaisin palvojaan ja pyhittää Hänet kaikilta maailman haluilta. Sillä tuon kaikkiriittävän Uhrin kautta Hän on pyhittänyt meidät; yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen. ”Ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, niille jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan.” Jos te yritätte vaeltaa Hengen mukaan ja yhä vielä himoitsette lihaa, silloin Uhria ei ole käytetty tarpeeksi teihin. Mutta palvojalla, kerran puhdistettuna, ei ole enää halua syntiin.

⁸³ Tämä oli Golgata. Se ei ole paikka missä myydään kukkia, tai pieni paikka tehdä sitä tai tätä. Se oli paikka, missä Jumalan ja ihmisen välillä tehtiin sovinto. Se oli paikka, missä rauha ja täydellinen turva annettiin ihmiskunnalle. Syntinen ystäväni, voitko mennä kanssani tänä iltana Golgatalle ja uskon kautta käyttää tuota Verta omaan sieluusi ja antaa Pyhän Hengen tulla ja pyhittää sinut Hänen suuren Uhrinsa kautta?

⁸⁴ Ennen kuin me rukoilemme, kohottaisitko kätesi Jumalalle sanoen: ”Ole minulle armollinen, Jumala. Minä tunnustan nyt kaikki syntini tänä pitkäperjantain iltana. Minä ymmärrän tuon suuren kärsimyksen, joka Kristuksella oli minun vuokseni. Luovutan nyt oman tahtoni, omat motiivini ja kaiken muun, seuratakseni Sinua tästä päivästä eteenpäin.” Kohottaisitko kätesi, sanoen: ”Muista minua rukouksessa, veli Branham. Se on minun sydämeni päätös?”

Onko täällä ketään tänä iltana, kun me vielä odotamme hetken?

syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä, tullut maailmaan puhuen valheita ja tarvitsi itse sovittua. Halleluja.

⁴² Mutta kirkkauden porteilta tuli Eräs; ei kukaan muu ihminen, ei hyvä mies, ei juutalainen eikä pakana. Hän ei ollut mitään vähempää kuin Kaikkivaltias Jumala itse kätkeytyneenä ihmislihaan. Hän tuli itse uhratakseen Oman Verensä, joka ei tullut seksin kautta. Seksillä ei ollut mitään tekemistä sen kanssa. Mutta Hän varjosi neitsyen ja tuosta Verisolusta jonka Hän toi esille, loi Hän itselleen tuon viattoman.

⁴³ Silloin minun pelastukseni tai teidän pelastuksenne ei tänä iltana riipu meidän omista ansioistamme. Se riippuu Kaikkivaltiaan Jumalan ylimmässä, varmassa armossa joka on valinnut meidät osalliseksi Hänestä. Varmasti. Minä en koskaan voisi olla täydellinen, ettekä tekään voisi koskaan olla täydellisiä. Ja me emme väitä olevamme täydellisiä. Mutta meillä on tämä yksi lohdutus; että meidän uskomme lepää täydellisessä Uhrissa, joka on jo vastaanotettu.

⁴⁴ Kuinka me sitten tiedämme että saamme sen? Kun palvoja uskon kautta laittaa kätensä Herran Jeesuksen ruumiin päälle ja tuntee synnin kyyneleet, pilkallisen syljen omissa kasvoissaan, tuntee Getsemanen voihkaisut, Golgatan tuskat ja tietää että hän on syyllinen ja tunnustaa syntinsä oikein: ”Oi siunattu Herra, minä olen syyllinen. Eikä minulla ole mitään muuta keinoa kuin että Sinä autat minua. Ja uskon kautta... Sinä kutsut, Pyhä Henki on tullut ja kutsuu minua tulemaan. Ja nyt minä uskon kautta vastaanotan Jeesuksen henkilökohtaisena Pelastajanani”. Silloin tuo Elämä jota kutsutaan Pyhäksi Hengeksi, joka tuli Hänestä Golgatalla, ollen kätkeytyneenä Herran Jeesuksen verisoluihin, palaa palvojaan ja kastaa hänet Pyhällä Hengellä Kristuksen ruumiiseen.

⁴⁵ Ja Hänet on jo tuomittu. Teidän ei tarvitse murehtia tuomiosta. Kun käännyin ja katson tuota pientä krusifiksia, ymmärrän, että se on—se esittää Hänen ruumistaan. Ja nyt tuo ruumis on jo tuomittu. Jumala ei voi enää oikeudenmukaisesti tuomita sitä, koska se on jo tuomittu. Jumala iski kuoleman tuomiot tuohon ruumiiseen. Ja niin kauan kuin voin löytää keinon kätkeytyä tuohon ruumiiseen... Hänen tuomionsa lyötiin minua ja sinua varten. Me olemme vapaat! Roomalaiskirje 8:1 sanoo: ”Sillä ei ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan.” Siinä se on; ei mitään tuomiota. En välitä siitä mitä tulee tapahtumaan, te olette kätkeytyjä Veren alle.

⁴⁶ Jälleen, kuinka me pääsemme tuohon Ruumiiseen? 1. Korinttolaiskirje 12:13 sanoo että ”yhden Hengen kautta”... Kuinka tuo Henki tulee? Uhrin kautta. Missä tuo Henki oli? Veressä. Miksi eläimen henki ei voinut palata? Se oli eläin. Eläimen henki ei voinut tulla ihmisen henkeen ja tehdä mitään sille, koska ihmisen henki oli korkeampi elämän muoto kuin eläimen. Mutta ei myöskään minkään muun ihmisen henki voinut tulla takaisin. Jos teillä on jonkun esi-isän henki, niin se on spiritismiä. Mutta Jumala itse tuli, jotta Hänen Oma Hengensä, joka on korkein olemassa oleva Henki, voi tulla takaisin Pyhän Hengen kasteen kautta palvojaan, Kristuksen veren kautta ja ottaa hänet tuohon Ruumiiseen. Hän on turvassa.

⁴⁷ Tarkatkaapa. Härkien ja vuohien veri ei toiminut, näemme että se oli heikko. No niin, aloitetaan lukemaan 12. jakeesta. Hyvä on. Härkien ja vuohien veri ei voinut toimia, eikä se voinut sovittaa. Tarkatkaapa.

*Mutta tämä mies... (Mikä Mies? Piispa? Ei. Paavi? Ei.)
...Mutta tämä mies, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien
edestä ainiaaksi, on istuutunut Jumalan oikealle puolelle, ja
odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen
jalkojensa astinlaudaksi.*

⁴⁸ Oletteko valmiita? Oletteko valmiita Sanalle? Kuunnelkaapa tätä, sitten haluan sen uppoavan syvälle teihin. Kuunnelkaa tarkasti.

*Sillä yhdellä ainoalla uhrilla... (ei vuosi vuodelta, ei
herätyksestä herätykseen, ei kokouksesta kokoukseen, ei
päivästä päivään) ...vaan yhdellä ainoalla uhrilla Hän on
tehnyt t-ä-y-d-e-l-l-i-s-e-k-si... (He ovat? Hän on!) ...Yhdellä
ainoalla uhrilla Hän on tehnyt täydelliseksi... (se on Jumalan
vaatimus) ...ainiaaksi ne, jotka ovat pyhitetyt.*

⁴⁹ Siinä se on. Se on vastaus Kristuksen kuolemalle. Se on vastaus Golgatalle. Hän kertakaikkisesti, Omalla Verellään, osti meidän syntimme ja teki täydelliseksi Hänen uskovaisensa. Sen vuoksi me seisomme syyttöminä Kristuksessa, täydelliseksi tehtyinä Kaikkivaltiaan Jumalan Läsnäolossa. Me olemme huono-osaisia meidän omien oppiemme kanssa; me olemme...meitä on opetettu, että meidän täytyy tulla tietylle paikalle, että meidän täytyy tehdä joku tietty asia. Ei veljeni, kyse ei ole siitä mitä sinä olet tehnyt. Kyse on siitä mitä Jumala

⁷² Mutta minä sanoin: ”Jumala, ole armollinen. Ne, jotka Hän ennalta tiesi, Hän on myös kutsunut.” Hän sanoi: ”Oletko sinä saarnaaja Branham, niiltä kulmilta?”

⁷³ Minä sanoin: ”Kyllä olen.”

⁷⁴ Hän sanoi: ”Minä häpeän itseäni istuessani täällä tällä tavalla.” Hän sanoi: ”Luuletko, että minulla voisi vielä olla mahdollisuus?”

⁷⁵ Minä sanoin: ”Jeesus on ojentanut käsivartensa, odottaen, että sinä tulet, rouva.” Muut ihmiset ympärillämme alkoivat kiinnittää huomiota meihin. Minä sanoin: ”Tulisitko tänne keskeemmälle lattiaa kanssani?” Hän sanoi: ”Kyllä, herra.”

⁷⁶ Otin häntä kädestä kiinni sanoen: ”Sinä olet melkein äitini ikäinen. Polvistuisitko kanssani lattialle?” Ja siinä lattialla tuona iltapäivänä me muutimme tuon paikan vanhanaikaiseksi herätyskokoukseksi. Ja Jumala Armostaan pelasti tuon naisen. Hän puki itsensä ja tuli kokoukseen. Niin pitkälti kuin minä tiedän, hän elää kristittyä elämää tänä iltana.

⁷⁷ Mitä se on? Oi, Jumala vaatii täydellisyyttä! Hän vaatii teidän katumustanne. Hän vaatii teidän uskollisuuttanne Häntä kohtaan. Hän katselee tänä iltana. Huolimatta siitä minkä verran te olette tehneet syntiä, kuinka vähän tai kuinka paljon, te olette silti syntinen ettekä voi päästä sisälle mitenkään muuten, kuin Jeesuksen Kristuksen, Jumalan kaikkiriittävän uhrin kautta. Hänessä te olette ainiaaksi tehdyt täydelliseksi. Ajatelkaapa sitä.

Kyse ei ole mistään mitä te teette. Kyse ei ole uusista sivuista joita te käännätte. Kyse ei ole uudesta elämästä, jonka te aloitate. Kyse on teidän väärrien tekojenne tunnustamisesta ja Jumalan armosta teitä kohtaan. Se tuo teidät täydellisyyteen ja silloin te olette täydelliseksi tehdyt Jeesuksessa Kristuksessa.

⁷⁸ Ystäväni, luotan tänä iltana... kun me olemme tässä suuressa ratkaisevassa hetkessä jossa päätökset täytyy tehdä. Kuultuanne tämän tarinan, jota ette ehkä koskaan ennen ole kuulleet. Mutta te ette voi mennä ulos noista ovista samana henkilönä, kuin olitte tänne sisälle tullessanne. Teidän täytyy mennä ulos parempana tai pahempana.

⁷⁹ Ja kun me kumarramme päämme hetkeksi, haluan teidän todella ajattelevan tätä. Miten on teidän sielunne laita tänä iltana? Jeesus Kristus kuoli teidän puolestanne.

nimeni oli siinä. Käsitin että jonakin päivänä, minä...tuo suojaava verijuova nostettaisiin ylös ja minun täytyisi seistä Jumalan Läsnaolossa syntisen elämäni kanssa. Mutta näin Hänen armonsa pidättelevän tuomiotani.

⁶⁶ Menin nöyrästi Hänen luoksensa. Lankesin polvilleni ja sanoin: ”Oi Jeesus, Sinä Jumalan Poika, olen arvoton tulemaan Sinun Läsnaoloosi. Mutta olisitko niin hyvä että antaisit minulle anteeksi sen, mitä olen tehnyt?”

⁶⁷ Hän kosketi kylkeään kämmenellään, otti tuon vanhan kirjan ja kirjoitti siihen ”armahdettu”, heitti sen taakseen, ja minun syntini olivat poissa! Sitten Hän katsoi minua ankara ilme kasvoillaan. Hän sanoi: ”Nyt Minä olen antanut sinulle anteeksi, mutta sinä haluat tuomita tämän naisen.” Silloin näin mitä Hän tarkoitti.

⁶⁸ Kun tulin ulos tuosta näystä, kävelin tuon naisen luokse. Sanoin: ”Mitä kuuluu?”

⁶⁹ Hän oli juomassa. Hän katsoi ylös minuun ja sanoi: ”Oi, hei.”

Sanoin: ”Voisinko istuutua alas?”

Hän sanoi: ”Minulla on jo seuraa.”

Sanoin: ”En tarkoita sitä sillä tavalla, hyvä rouva. Haluan vain puhua kanssasi hetken.”

Hän sanoi: ”Istuuduhan.”

⁷⁰ Minä sanoin: ”Rouva, vain muutama minuutti sitten seistessäni tuolla oven takana...” Aloin kertoa hänelle. Ja kun katselin häntä, kyyneleet alkoivat virrata alas hänen poskiaan. Ja hän kertoi minulle... Sanoin: ”Rouva, sinä et tarkoita tehdä noita asioita. Jeesus kuoli, ja Hänen verensä pidättelee Jumalan tuomiota. Sinä et tarkoita tehdä tätä.”

⁷¹ Ja hän sanoi: ”En, herra.” Hän sanoi: ”Isäni oli diakoni seurakunnassa. Kasvoin kristityssä kodissa. Aviomieheni ja minä olimme perustajajäseniä ja elimme kristillistä elämää.” Hän alkoi kertoa minulle kuinka miehensä kuoleman jälkeen... Hänellä oli kaksi nuorta tyttöä ja sitten hän meni harhaan. Nyt nuo tytöt olivat jättäneet hänet ja hän itse oli heittänyt elämänsä hukkaan. Hän ajatteli että hänellä ei ollut enää mitään toivoa.

teki sinun puolestasi. Nyt me olemme, jos olemme uskosta vanhurskautettuja, tehty ainiaaksi täydellisiksi Jumalan Läsnaolossa.

⁵⁰ Sitten Jeesus sanoi: ”Olkaa sen tähden täydelliset.” Silloin se oli tehty täydelliseksi ainiaaksi. Jumala, Kristuksen kuoleman kautta tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten tästä päivästä, teki täydelliseksi uskovaisen, jonka Hän näki ennalta ennen maailman perustamista. Ja ne, jotka Hän on kutsunut, ne Hän on vanhurskauttanut. Ne, jotka Hän ennalta tiesi, ne Hän on kutsunut. Ne, jotka Hän on kutsunut, ne Hän on vanhurskauttanut. Ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on jo kirkastanut. Hän on tehnyt täydelliseksi uskovaisensa.

⁵¹ No niin, tarkatkaapa, mennään nyt takaisin 1. jakeeseen.

... Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaan kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.

⁵² Tarkatkaapa. Täydellisyys on se mistä olemme puhumassa.

Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta? Koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä.

⁵³ Mitä tuo tarkoittaa? Sana ”tunto” siellä, sen oikea tulkinta on ”halu.” Ja jos ihminen, palvoja, tulee oikealla tavalla Kristuksen eteen, näkee Hänet kärsimässä ja uhraa itsensä Kristukselle sanoen: ”Oi Herra Jumala, minussa ei ole mitään mikä voisi sovittaa, vaan minä riipun täysin Sinussa”, silloin tuo Pyhä Henki tulee ihmissydämeen ja syntikysymys on selvitetty ainiaaksi, sillä jokainen synnintekemisen halu on otettu pois teistä. Sillä jos laki olisi voinut tehdä sen, tuon uhraamisen ei olisi tarvinnut loppua. Mutta koska se ei voinut tehdä sitä, niin Kristuksen täytyi kuolla tehdäkseen meidät täydelliseksi.

⁵⁴ Ystävät, on niin monia asioita joita me voisimme sanoa tänä iltana koskien täydellisyyttä. Me yritämme aina kaivaa silmät pois jonkun muun päästä, tehdäksemme itsestämme hieman pyhempiä kuin he ovat. Mutta jos me vain katsomme tuota kuvaa, niin se on ainoastaan Jumalan armoa, että olemme sitä mitä me olemme.

⁵⁵ Jokin aika sitten täällä Ohiossa, opin erään läksyn kantapään kautta. Minulla oli kokoukset siellä Ohiossa ja majailin maaseudulla. Ihmisjoukkojen vuoksi en voinut jäädä kaupunkiin.

⁵⁶ Me olimme syöneet pienessä Dunkard-ravintolassa. Siellä oli ihastuttavat pienet tarjoilijat jotka tarjoilivat meille, säädylisesti pukeutuneina, hyvin naisellisia ja niin puhtaina kuin vain olla voi. Se oli pala taivasta syödä sellaisessa paikassa. Heidän keittiönsä oli putipuhdas. Ja sunnuntaisin he sulkivat ravintolan ja menivät seurakuntaansa. Tulin sitten nälkäiseksi; aoin saarnata sunnuntai iltapäivänä.

⁵⁷ Niinpä menin erääseen tavalliseen pieneen, amerikkalaiseen ravintolaan syödäkseni jotain. Ja kun kävelin ovesta sisään niin mitä muuta kuulinkaan kuin peliautomaatin kilinää. Siellä seiso iäkäseni mies, joka ehkäpä oli naimisissa, kätensä erään naisen ympärillä pelatessaan peliautomaattia. Meidän lakimme, meidän oikeudenmukaisuutemme puolustaja, meidän hyveidemme puolustaja, seiso iällä rikkoen juuri sitä asiaa, mitä hänen olisi tullut suojella. Koska Ohiossa on laitonta pelata uhkapelejä peliautomaatilla.

⁵⁸ Käännyin katsomaan rakennuksen takaosaan. Siellä oli joukko teini-ikäisiä poikia jotka soittivat vanhoja rock'n roll kappaleita levyautomaatista. Siellä oli eräs nuori noin kahdeksantoistavuotias nainen, hyvin sievä ja naisellinen ruumiinrakenteeltaan. Mutta hän seiso iällä mekossa joka roikkui edestä alhaalla ja yhdellä noista pojista oli kädet tytön ympärillä siellä, missä niiden ei kuulunut olla. Ja he tupakoivat ja joivat... Ja minä ajattelin: "Oi Jumala, kuinka voit sietää sitä?"

⁵⁹ Ja kun kuulin jonkun päästävän voihkaisun, katsoin oikealle puolelleni Ja siellä istui iäkäs nainen, luultavasti kuusikymmentä tai seitsemänkymmentävuotias. Hänellä oli yllään tuollaiset pienet hävyttömät vaatteet, noin puoliväliin hänen raajojaan, ja hänen vanha ryppyinen ihonsa oli niin velto kuin vain voi olla. Hänellä oli huulet ja posket violetin väriseksi maalattuina; pari pieniä kenkiä jaloissaan, sandaalit ja maalatut violetin väriset varpaankynnet, maalatut violetin väriset sormenkynnet. Hänen hiuksensa oli leikattu todella lyhyiksi, käherretty ja värjätty siniseksi. Ja minä katsoin häntä.

⁶⁰ Pöydän toisella puolella istui kaksi miestä juopuneena. Yhdellä heistä (silloin oli kesä) oli suuri vanha armeijan ulkotakki yllään, harmaa kaulahuivi kiedottuna kaulansa ympärille, koko kasvojensa kokoiset viikset, röyhtäillen ja niin edelleen. Nuo miehet lähtivät hetkeksi pois pöydästä tuon naisen luota, kävelemään tällä tapaa kohti vessoja.

⁶¹ Seisoin siellä. Ja minä sanoin: "Jumala, miksi et tuhoa tätä koko paikkaa? Miksi et vain upota tätä maan sisään?" Sanoin: "Täytyykö minun pienen Sarahini ja Rebekkani kasvaa tuollaisten asioiden alaisuudessa? Kuinka Sinä, Jumala, suuressa Pyhydessäsi voit sietää katsella tuollaista asiaa etkä lähetä maanjäristystä upottamaan sitä?"

⁶² Ja seisoesani siellä tuomitsemassa tuota naista, niin kuin tein, astuin takaisin oven taakse, sillä tunsin Jumalan Hengen tulevan luokseni ja astuin oven taakse.

⁶³ Ja näin jonkin kieppuvan. Se oli maapallo joka pyöri ympäri ja ympäri tuossa näyssä. Ja huomasin maapallon ympärillä olevan purppuranpunaisen juovan, ympäri maan. Ja kun tulin tuohon maailmaan, näin itseni siellä pienenä poikana, tekemässä asioita, joita minun ei olisi pitänyt tehdä... ei ehkä sillä tavalla, mutta kuitenkin se oli syntiä. Ja joka kerta kun tein jotain, näin suuren mustan varjon menevän kohti taivasta, mistä Jumala olisi voinut tappaa minut tuolla hetkellä.

⁶⁴ Sitten näin itseni ja Jumalan välissä seisovan tuon täydellisen Uhrin. Näin Hänet seisomassa siellä piikkikruunu päässään ja sylkeä roikkumassa Hänen kasvoiltaan. Ja joka kerta kun syntini lähti kohti Jumalaa, Hän kuroutautui ja torjui sen, aivan kuin auton puskuri. Hän suojeli minua kuolemalta. Joka kerta kun tein jotain väärää, Jumala olisi tappanut minut. Varmastikin, Hänen pyhytensä vaati sitä. Hänen lakinsa vaati sitä. Ja joka kerta kun minä teen jotain, tai te teette jotain, Jeesuksen Kristuksen Veri toimii niin kuin puskuri. Ja näin tuon purppuranpunaisen juovan tarkoittavan, että tuo Veri yhä vieläkin pitää maailmaa pystyssä.

⁶⁵ Seisoesani siellä katselemassa ja huomattuani Hänet, menin hiukan lähemmäksi Häntä. Ja pystyin kuulemaan kun Hän sanoi: "Isä, anna hänelle anteeksi sillä hän ei tiedä mitä hän tekee." Katsoin alas ja siellä oli kirja. Ja siellä oli kirjuri Enkeli seisomassa Hänen rinnallaan. Ja joka kerta tehdessäni syntiä, se kirjattiin ylös tuohon kirjaan. Ja minun